

Obrazovka a my

Československá televize Ostrava připravuje od 25. do 28. března ve spolupráci s ostravským Divadlem hudby druhý ročník přehlídky televizní tvorby „Obrazovka a my '90“.

Zahajovací podvečer bude patřit dokumentárním, publicistickým a vzdělávacím pořadům. Návštěvníci přehlídky uvidí mj. snímek o výrobcích tradičních hraček a pravidelný ekologický magazín „Příroda pro zítřek“. Večerní projekce bude věnována novému seriálu „à la

dům, v nichž se představí mj. K. Kryl a J. Nohavica, a také zábavné soutěži „Sedm jednou ranou, aneb Hobby versus profese“. Zatím jsou hotovy tři díly a právě včera se točila 4. část „Móda“ s podílem herečky Dagmar Veškové. Úter- ní večerní přehlídková projekce

Čs. premiéra
v Divadle P. Bezruče

Mlčenlivý Ježíš

Inspirativní síla biblických příběhů provokuje umělce všech dob. Zejména Ježíš je osobnost tak mnohotvárná, že vybízí stále k novým interpretacím. Plodný belgický dramatik Michel de Ghelderode (1898–1952), zvolil v jedné ze svých padesáti her zvláštní úhel pohledu: Stěžejní postavu doby odkazuje do role mlčícího symbolu. Ježíšova pravda a víra, síla ducha a velikost jako oběti jsou přesto přítomné v celé své naléhavosti.

Dramatik oživuje početný zástup aktérů Ježíšovy kalvárie, ale hlavní úlohu světuje málo známému muži jménem Barabáš. Ten se v bibli objevuje jen v souvislosti s velikonočním zvykem římských vládců osvobodit Židům z vězení jednoho odsouzence. Jeruzalémský dav

Z INSCENACE „BARABÁŠE“
představujeme Vladimíra
Čapku v titulní roli a Jana
Mazáka v roli Petra.
Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

ovládaný farizeji má rozhodnout mezi židovským králem a vrahem. „I zkríkli opět všichni, řkouce: Ne toho, ale Barabáše. Byl pak ten Barabáš lotr,“ praví se v Evangelium sv. Jana.

V okamžiku volby vstupuje do hry právě dramatické jiskření. Muka a smrt čekají ne vraha (vždyť se neprotivil vládně), ale buřice, nepřitele národa. A čím ten se provinil? Tím, že není jako ostatní. Mocní všech dob se nejvíce obávají ne Barabášů, ale Ježíšů. Falešný lid o nich rozhodl. Pilát Pontský si myje ruce, Herodes se baví, Jidáše hrýže svědomí a apoštol Petr se kaje. Jen Barabáš se v autorově fantazii vymkne svému biblickému určení. Tváří v tvář ukřižovanému proctine jeho zasutá lidkost: Co když má Ježíš pravdu? Ještě netuší, že tím se i on stává buřičem a vynáší tak sám nad sebou rozsudek.

Ghelderodovu hru Barabáš uvádí v čs. premiéře ostravské Divadlo P. Bezruče. Režie Josefa Janíka akcentuje její alegorickou hodnotu s kultivovaným smyslem pro míru. Ve výpravě Marty Roszkopfově obchvacuje maškarádou lidských

vášni celý daný prostor včetně části hlediště. Umístění ukřižovaného Ježíše za záda diváků v sobě skrývá funkční, dramatický prvek, i když poněkud rozptyluje pozornost. Dynamické napětí snižují některá rozpačtější místa (tanec kolem jídášovy odměny, vstupy apoštolů). Uměrně k nevelkému prostoru divadelního sálu bych ubral decibely jinak zdařilé scénické hudbě Milana Bächorka a šaškovu bubnování.

Inscenaci dominuje nervní herectví představitel titulní úlohy Vladimíra Čapky. S účtyhodným temperamentem modeluje svoji rozporuplnou postavu, hraje naplno až do konce. Snad jen okamžiky Barabášova prohlédnutí by zasloužily víc pokory.

JIŘÍ NAVRÁTIL

den

- v kultuře -

■ ŽIVOTNÍ JUBILEUM Irýdecké výtvarnice Elišky Servátkové připomíná výstava v závodním klubu Valcovna plechu. Shrnuje jubilantinu tvorbu za minulý a letošní rok od cestopisných dojmů z Itálie přes motivy lidového tance, až po typický zájem o irýdecké prostředí. (KB)

■ VÝSTAVA DŘEVĚNÝCH SOCH a reliéfů brněnského umělce střední generace Vítězslava Ostréřila je do 23. března otevřena v brněnském kině Moskva. Umělec se představuje dílem bez